

Rienderen
Prins Claus
Conservatorium

Nieuwsbrief 18 maart 2020

INHOUD:

3 Van de voorzitter

4 Terugblik

8 Voorbij de horizon

11 Cello met een verhaal

13 Agenda

— *Het werk van de stichting wordt ondersteund door:* —

GERARD
SALOMONS
.NL

Van de voorzitter

U heeft er vast over gelezen of gehoord: er zijn plannen voor een nieuw muziekcentrum in Groningen. Dat moet de Oosterpoort vervangen. Het zal de thuishaven van het Noord-Nederlands Orkest zijn. Er komen verschillende zalen, waarvan de grootste bestemd is voor de popmuziek, plus een mooie zaal voor de klassieke muziek en een kleinere, meer intieme zaal. Er is keuze uit twee plekken: het oude Ciboga-terrein, in de buurt van restaurant Dot; u weet wel, die enorme pingpongbal bij de oude gasfabriek, of achter het station, waar het nu woest en ledig is.

De drijvende kracht achter het muziekcentrum is de directeur van de Oosterpoort, Nynke Stellingsma. Ze koestert mooie gedachten: een parel van een gebouw, dat alleen door zijn architectonische allure bezoekers trekt. Het gebouw moet een machine zijn, die de stromen bezoekers en de aanvoer van podiummaterieel moeiteloos kan verwerken. Het allerbelangrijkste is de akoestiek. Die moet perfect zijn, want dan komen de liefhebbers en de wereldsterren waar de Oosterpoort – SPOT moeten we nu zeggen – op mikt.

Wat heeft dat met het PCC te maken, vraagt u zich misschien af. Veel, en als het PCC het zelf wil, heel veel. Het nieuwe muziekcentrum wil namelijk ook onderdak bieden aan het onderwijs en aan allerlei ensembles, koren en orkesten die in Groningen actief zijn. Het wordt als het ware een Huis voor de Groninger Muziek, om het zo maar eens te zeggen. Dus het PCC kan er straks concerten geven, masterclasses, lezingen en wellicht repeteren en opnemen.

Dat is de reden waarom Stellingsma al die koren, ensembles, orkesten en muziekorganisaties nu al bij de plannenmakerij betreft. Van haar mag iedereen meepraten en meedenken bij de opstelling van het programma van eisen. Zodat gaandeweg het gevoel ontstaat: dat muziekcentrum is van iedereen en dus ook van ons. In december vond een eerste bespreking plaats; de zaal zat vol. Het PCC was sterk vertegenwoordigd en heeft meteen een flinke duit in het zakje gedaan. Geen wonder: kennis, ideeën en creativiteit genoeg. Een volgende zitting kan wel eens in het conservatorium zijn. Er moet nog heel veel water onder de brug door voordat het muziekcentrum zijn deuren openzet. In de tussentijd houden we u ook via deze nieuwsbrief op de hoogte. Want o jongens, wat zou het mooi zijn als het allemaal doorgaat.

Pieter Sijpersma

Terugblik

24 november: finale van het Haydn Muziek Festival

Het Haydn Muziek Festival is een jaarlijks muziekconкурс voor kinderen van 6 t/m 12 jaar die minstens twee jaar muziekles hebben. Na de voorronden op 16 en 17 november in het PCC was de feestelijke finale in de kleine zaal van de Oosterpoort. VIP-Vrienden hadden gratis toegang.

Deelnemer Nastia Orlova

Strijkkwartet bestaande uit Eline de Vries (viool), Camille Buitenhuis (viool), Mirjanne Horlings (altviool), Caspar Westerman (cello). Eline is oud-winnaar van het HMF en winnaar van de Vriendenprijs 2018

Alle finalisten van het Haydn Muziek Festival: Nastia Orlova, Maxi Smit, Nyah Cicilia Yue, Elka en Wende Hoogendijk, Kaixin Dokter, Elianne Sijpkens en Elizabeth Roukhadze

12 en 13 december: Kerstconcert

Studenten van het Prins Claus Conservatorium verzorgden onder leiding van Louis Busken het traditionele Kerstconcert in de Jozefkerk in Assen. Hetzelfde programma werd een dag later in de (uitverkochte) Nieuwe Kerk in Groningen opgevoerd. Het was een zeer gevarieerd programma: solozang, koorzang en instrumentale bijdragen. Muziek van Telemann (1719) tot Whitacre (2000). En een bekende swingende toegift!

10 - 16 februari: 2nd Guitar Concerto Competition & Festival

In 2018 beleefde het klassieke gitaarfestival in Groningen zijn primeur. Doel is een groter en breder publiek aan te spreken. Deze tweede editie was een eerbetoon aan Sabrina Vlaskalic. De artistiek directeur en tevens hoofdvakdocent gitaar aan het PCC kwam vorig jaar januari bij een tragisch verkeersongeluk om het leven. Samen met de nieuwe artistiek directeur en PCC-hoofdvakdocent Kristina Varlid heeft de Dutch Guitar Foundation de draad weer opgepakt.

De organisatie kan terugkijken op "een onwaarschijnlijk succes. Deelnemers, jury, publiek, gitaarbouwers, musici, iedereen was zonder uitzondering lovend!" aldus Remco de Haan, zakelijk leider van het festival.

Wij mochten een aantal vrijkaarten verloten onder de Vrienden.

*De Prijswinnaars v.l.n.r.
Marko Topchii (1e + Publieksprijs),
Bianka Szalaty (2e),
Damiano Pisanello (3e),
Berk Günay (finalist)*

*Grieks-Spaanse Duo Melis
(Susana Prieto & Alexis Muzurakis)*

*Rafael Aguirre uit Spanje &
Nadège Rochat uit Zwitserland*

Dutch Guitar Foundation-orkest o.l.v. Dimitris Spouras

11 februari: examen Bram van der Veen

“Onze Bram” - Bram van der Veen, student-bestuurslid van de VvPCC - is met een 8 geslaagd voor zijn bachelor examen jazz piano solo.

De jury, bestaande uit voorzitter Winfred Buma, Jurai Stanik uit Den Haag en de pianodocenten Mark van Roon en Mike del Ferro, “enjoyed the concert with a nice program.” De juryvoorzitter zei alleen maar positieve dingen en noemde Bram “a very enthusiastic and positive minded student.”

Bram speelde niet alleen solo, maar ook samen met zijn muzikale vrienden Jan Ruerd Oosterhaven, Tim van der Velden, Pim Ravensbergen, Sophia Günst (zang) en Yasar Kahn (saxofoon).

In juni doet Bram zijn klassiek piano-examen. We houden u uiteraard op de hoogte!

Voorbij de horizon

Sven ten Berge (1987) studeerde in juni 2019 af aan Academie Minerva (Fine Art) en kreeg kort daarop de opdracht van de Kunstcommissie van de Hanze-hogeschool Groningen om een kunstwerk te vervaardigen voor het gebouw van het Prins Claus Conservatorium.

Donderdag 5 maart is *Voorbij de horizon* onthuld in de nieuwe vleugel.

Eind januari zocht Wia Aalders Sven op in zijn atelier in Vinkhuizen, waar de drie reusachtige canvassen tegen de wand stonden, klaar om ingepakt te worden.

Beyond the horizon,
2019 - acrylic paint on canvas

Wat betekent deze opdracht voor jou?

“Het is een grote opdracht, letterlijk en figuurlijk. Het werk is 6 bij 3 meter, verdeeld in drie grote canvassen. De grootste die hier in mijn atelier door de deur konden. Het is heel veel werk ook, maar gelukkig ben ik een workaholic, ik werk zes dagen per week. Deze opdracht stelt mij in staat om nieuw werk te maken en daar ben ik erg blij mee. En het mooist aan deze opdracht vind ik dat het werk in een openbaar gebouw wordt geplaatst. Er hangt meer werk van mij in openbare gebouwen, mijn eindexamenwerk bijvoorbeeld hangt nog steeds in de Melkweg in Amsterdam en binnenkort ga ik iets maken voor De Lawei in Drachten. Ik vind het belangrijk dat mensen in aanraking komen met kunst, ook als ze daar niet naar op zoek zijn. En in zo’n openbaar gebouw komen mensen met een ander doel binnen en worden dan geconfronteerd met een kunstwerk. Alsof de kunst hen opzoekt in plaats van andersom.”

Waarom vind je dat belangrijk?

“Ik wil mensen de kans geven om meer een individu te zijn. Ik vind dat we onder invloed van onze telefoons en de sociale media constant bezig zijn met externen. Niet dat daar per se iets mis mee is maar de individualiteit van mensen staat daarmee een beetje onder druk. Ik vind het mooie van kunst dat het iets is wat je intern kan raken, je mag het mooi vinden, of lelijk. Maar dat vind ik minder interessant. Ik ben een dromer, altijd al geweest. Ik probeer met mijn kunst de fantasie van mensen aan te spreken, zoals toen ze een kind waren. Het moet niet te makkelijk zijn, je moet je eigen verhaal

kunnen bedenken. Ik geef wel hints, maar het gaat erom dat mensen hun eigen verhaal maken bij mijn werk, dat ze zelf creatief worden als ze naar mijn werk kijken. En ik zoek niet naar confrontatie, dat vind ik te makkelijk.”

Het werk heet *Voorbij de horizon*, kun je daar iets over vertellen?

“Het werk hangt op de 4e etage van het conservatorium boven een hele lange trap. En in die trap zit een platform, een soort balkonnetje. En ik dacht hoe mooi zou het zijn als je daar naar een soort landschap kunt kijken. Je komt 's ochtends aan in dit gebouw en 's avonds ga je weer naar huis en je bent de hele dag binnen. Dat gaf me het idee om een zonsopgang of -ondergang te maken. Je kijkt als het ware naar de verte, naar de horizon. Je kunt fantaseren over de horizon, je kent het daar niet, dus je kunt het zo mooi of lelijk, interessant of romantisch maken als je zelf wilt. En het is heel groot, je kunt er als het ware in verdwijnen.”

Sven ten Berge
© Luuk Steemers

Je werk is heel kleurrijk en strak

“Ik meng mijn eigen kleuren, ik vind dat een belangrijk onderdeel van schilderen omdat het je creatieve vrijheid geeft. Als je alleen maar werkt met kleuren die door iemand anders zijn samengesteld dan limiteer je jezelf vind ik, dan heb je daar geen controle over. Iemand anders heeft dan de controle. Van Gogh zei ooit, alles moet in één gebaar worden gedaan, dus ik maak keuzes en dan blijf ik daar ook bij. Schilder-technisch lijkt mijn werk absoluut niet op dat van Van Gogh, maar ik houd van zijn gebruik van kleur. Mensen reageren op kleuren, maar kleuren reageren ook op elkaar. Dat vind ik een mooi spanningsveld. De sterke kleuren in de omlijsting verbeelden het raamwerk en de nissen, het binnen. De strakke abstracte lijnen in de warme kleuren representeren het schemerige landschap, de zon, de maan en de sterren. Het schilderen van die lijnen is heel arbeidsintensief, maar het geeft me ook de ruimte om een beetje na te denken en te dromen.”

Heb je altijd dit type werk gemaakt?

“Nee zeker niet. Ik ben ooit begonnen met een opleiding kunstsmeden, metaalbewerking. Daarna heb ik een studie mediadesign gedaan en heb ik drie jaar gewerkt. Maar ik heb ervoor gekozen om toch weer te gaan studeren. In mijn eerste jaren op de Academie was mijn werk veel extremer, meer politiek geladen, ik was bezig met de duistere kant van de mens. Maar ik kwam tot de conclusie dat ik dat niet was, daar wilde ik niet mee bezig zijn. Dat was een keerpunt voor mij. Ik was altijd best klassiek

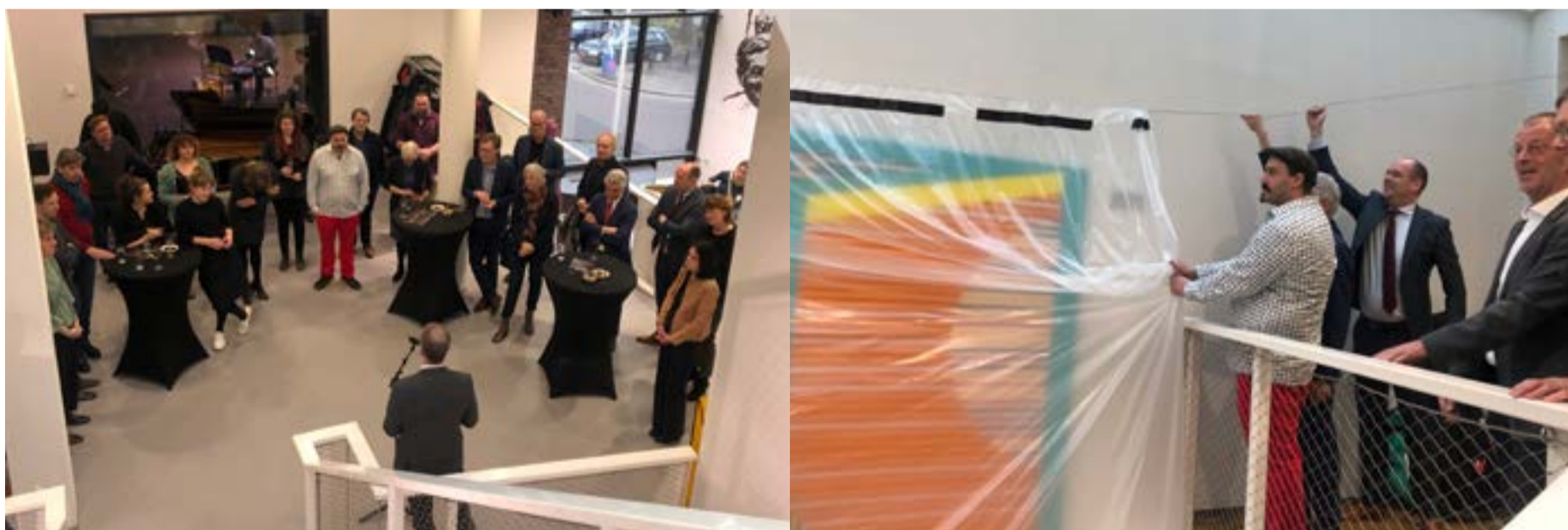
georiënteerd maar ben hele andere kunst gaan bekijken, van futuristen, De Jonge Wilden, abstracte kunstenaars, minimalisten en nog veel meer. Maar dat was het ook niet voor mij. Ik ging nadenken over een manier om mijn boodschap te abstraheren. Ik ben daar toen twee jaar lang heel intensief mee aan het werk gegaan en heb in die tijd bijna 120 werken gemaakt. En in mijn laatste jaar op de Academie viel voor mij alles op zijn plek. In mijn huidige werk abstraheer ik scenario's, gevoelens en dromen. De strakke lijnen en de repetitie brengen veranderlijkheid en beweging in een abstract beeld. Ik wil schoonheid creëren door pure vormen en kleuren met de bedoeling om poorten te openen naar de fantasie."

En hoe staat het met jouw eigen dromen?

"Ik heb ooit in Berlijn iemand ontmoet die zei dat ik nóg groter moet gaan, bijvoorbeeld voor een podium op een festival. Dat staat absoluut op mijn bucketlist. Ik heb als kunststudent mijn droom kunnen waarmaken, ik ben beeldend kunstenaar en ik heb opdrachten in het vooruitzicht.

Ik denk dat de studenten van het conservatorium dat ook willen, hun dromen waarmaken. Als je voor het vak kiest dat wij, kunstenaars en musici doen, dan moet je een beetje een dromer zijn. Maar je moet ook keihard werken om die droom te realiseren. Ik hoop dat mijn werk uitnodigt om even pauze te nemen, even stil te staan en een beetje te mijmeren. Maar misschien vinden sommigen het wel lelijk, dat mag ook. Uiteindelijk maak ik een werk natuurlijk ook voor mezelf, voor mijn eigen smaak en expressie."

Wia Aalders

Speech Harrie van den Elsen

Cello met een verhaal

Afgelopen najaar heeft Alan Lentz zijn cello in bruikleen gegeven aan de Stichting VvPCC. De 66-jarige Lentz uit Zwolle is zelfstandig adviseur op het gebied van duurzaamheid. Hij vertelt wat de geschiedenis van deze cello is.

“Mijn vader, Pieter Lentz (1905-1978), speelde van jongs af aan cello. Later werd hij leraar (hoofdvak cello) aan het Amsterdams Conservatorium, waar hij vroeger zelf ook heeft gestudeerd. Tot zijn pensionering was hij ook nog solo cellist bij het Nederlands Kamerorkest. Het wonderlijke is dat de kleine cello waar hij als kind mee was begonnen en waar hij later leerlingen op liet spelen, bewaard is gebleven.

Ik heb er zelf toen ik een jaar of zeven was ook les op gehad. Van mijn vader, maar dat was geen succes. Na $\frac{3}{4}$ jaar ben ik gestopt, want het leidde tot onaangename situaties thuis.

Toen mijn vader overleed zijn alle instrumenten verkocht. De kleine cello ging naar een leerling van mijn vader die zelf ook les gaf. Toen zij stopte heeft mijn moeder de cello teruggekocht en ik heb het instrument later overgekocht voor mijn eigen zoon. Dauwe wist op zijn 5e al wat hij wilde spelen: cello! Inmiddels is hij student in Utrecht en speelt hij in het Utrechtsch Studenten Concert. Maar hij begon dus op het instrument van zijn Opa.

De kleine cello is gebouwd in 1870. Hoe hij ooit in onze familie is gekomen vermeldt de historie niet. Hij klinkt heel mooi. Ik heb hem een paar keer weten uit te lenen, maar het is toch een hele opgave om iemand te vinden die op deze cello wil spelen. Ik zit niet in het circuit. Bij toeval kwam ik bij het Nationaal Muziek-instrumentenfonds in Amsterdam. Deze stichting verzamelt snaarinstrumenten, krijgt veel uit legaten, en stelt deze ter beschikking aan veelbelovende jonge musici die uit eigen middelen niet een bij hun status passend instrument kunnen betalen. Maar voor mijn kleine cello was geen interesse. Ik werd echter door het NMF op het spoor gezet van celliste Corine 't Hoen, docent aan het PCC. Zij was direct enthousiast. Ik had de cello het liefst verkocht,

Piet Lentz cello ca 1935

Alan Lentz ca 1961

de waarde ligt tussen de € 3500 - € 5000, maar Corine kwam met het voorstel om de cello in bruikleen te geven aan de Stichting VvPCC. En zo is de cello in Groningen terecht gekomen.

Ik heb vanaf mijn vijftigste weer een paar jaar celloles genomen. Een soort traumaverwerking. Dit keer kreeg ik les van mijn zoon en dat werkte wel. Dauwe heeft na de kleine cello de concertcello van mijn vader gekregen.

Ook daar zit een verhaal aan vast. Die grote cello is in 1947 gebouwd door Jan Lindeman. Toen mijn vader was overleden is de cello door de zoon van de bouwer, Fred, teruggekocht. Het was de laatste cello die hij zijn vader heeft zien maken.

Fred was er zo aan gehecht dat hij deze cello jarenlang in een vitrinekast heeft laten staan. Wij hebben de cello later uit zijn nalatenschap teruggekocht en nu speelt Dauwe erop.

Alan en Dauwe 2010

Deze grote cello blijft dus voorlopig in de familie. De kleine cello wordt hopelijk met veel plezier bespeeld door jong talent van het PCC.

Wist je trouwens dat mijn tweede naam Pau is? Ik ben vernoemd naar de wereldberoemde Spaans-Catalaanse cellist Pablo Casals. Mijn vader heeft op zijn muziekschool in Parijs les gehad. Bij mijn geboorte stuurde Pablo een felicitatie naar mijn ouders. Ik blijft dus altijd verbonden met de cello."

Corine 't Hoen van het PCC vertelt waarom de bruikleen zo waardevol is:

"Het is nu mogelijk om een jonge talentvolle leerling die bij mij op les komt deze cello te laten bespelen. Het spelen op een mooi instrument zorgt voor veel inspiratie en helpt enorm bij de ontwikkeling van een goed klankvoorstellingsvermogen. Een goed instrument heeft nu eenmaal een rijkere klankrijkdom waardoor het kind meteen vanaf het begin een goed gevoel voor een gezonde celloklank en klankkleuren kan ontwikkelen. Als docent ben ik dan ook heel blij met deze prachtige aanwinst!"

Annette Tiimmer

Agenda

12 t/m 15 maart: de International Student LiedDuo Competition

De International Student LiedDuo Competition is een van de festivals met wie het Peter de Grote Festival nauw samenwerkt. Getalenteerde duo's bestaande uit een zanger(es) en een pianist(e). Gedurende twee dagen met voorrondes, de halve finale en de afsluitende finaledag brengen zij een divers en breed repertoire aan diverse liederen ten gehore.

Op de website staat informatie over de deelnemers, tijden, prijzen, juryleden, kaartverkoop etc. www.liedconcours.nl

27 maart en 29 maart: Prins Claus Concert

Het orkest bestaat dit jaar uit studenten uit zowel de jazz- als klassieke afdeling van het PCC. Op het concert kunt u daarom genieten van een verrassend concert door de Jazz Big Band met Symfonieorkest. Speciale gast is de Amerikaanse saxofonist David Liebman. Hij speelde met grootheden als Miles Davis, en Chick Corea. Er staat ook een bijzondere dirigent voor het orkest: de jonge getalenteerde Japans-Amerikaanse Miho Hazama.

Ze werd onlangs door het gerenommeerde Amerikaanse jazztijdschrift *Downbeat* uitgeroepen tot "een van de 25 muzikanten voor de toekomst". Er zal een aantal werken van haar worden uitgevoerd.

Prins Claus Concert 2020
 Speciale gast: de legendarische saxofonist David Liebman
 Gastdirigent: Miho Hazama
 Jazz Big Band & Symfonieorkest van het Prins Claus Conservatorium
 Arrangementen van Miho Hazama, Henk Meutgeert, Michael Mossman en Don Braden
 Met zangeressen Hiske Oosterwijk en Gosia Maj

Vrijdag 27 maart	Zondag 29 maart
20:15 uur	15:00 uur
De Oosterpoort, Groningen	De Harmonie, Leeuwarden
Kaarten €15 via spotgroningen.nl	kaarten €15 via harmonie.nl

20 april: Don Braden in de binnenzaal van de De Oosterpoort

In kader van NYctG treedt de fantasierijke, technisch excellente, swingende en soulvolle fluitist en saxofonist Don Braden op. Aanvang om 20.30 uur.

Naast musicus en gepassioneerd docent is Braden ook componist en arrangeur van vele moderne jazzstandards.

We mogen voor deze avond 20 vrijkaarten verloten onder de VIP-Vrienden.

10 mei: Concert koor en ensembles, matinee in de Nieuwe Kerk in Groningen

Te zijner tijd krijgt u hier een uitnodiging voor.

Benieuwd naar meer concerten? Raadpleeg de [agenda](#) van het PCC.

Bestuur

Pieter Sijpersma:	voorzitter
Paul Hogewoning:	secretaris
Annemay Bock:	2e secretaris en ledencontact
Doede de Vries:	penningmeester
Hugo Klomp:	contacten fondsen
Annette Timmer:	pr en marketing
Sipke Bakker:	adviseur
Bram van der Veen:	student-lid

Colofon

© 2020 Dit is een uitgave van de Stichting Vrienden van het Prins Claus Conservatorium

Vormgeving:	Fred van Os
Redactie:	Annemay Bock Annette Timmer

info@vriendenpcc.nl